

Θυμάστε τις εποχές που κάθε

γειτονιά είχε μια πλατεία ή μια αλάνα για να παίζουν τα παιδιά και να βρίσκονται οι γείτονες; Που όταν έβρεχε μύριζες την βροχή γιατί υπήρχαν ακόμα ανοιχτοί χώροι που δεν είχαν καλυφθεί από μπετόν και άσφαλτο; Στις αυλές των σχολείων και στα πάρκα υπήρχαν δέντρα για να σκαρφαλώνουν τα παιδιά, τώρα ο δήμος αγοράζει πανάκριβα πλαστικά πολύζυγα για να κρεμιούνται. Στις αυλές μας μεγαλώνουμε βασιλικούς μέσα σε τενεκέδες από φέτα, τώρα ακόμα και τον μαϊντανό τον αγοράζουμε από τη λαϊκή ή το σούπερ μάρκετ. Κάποτε τα παιδιά έπαιζαν πόλεμο με τα νεράντζια από τις νεραντζιές των πεζοδρομίων, τώρα ξηλώνουν τα μάρμαρα και τους σκουπιδοτενεκέδες.... Δεν μπορούμε να αρνηθούμε την πραγματικότητα, οι περισσότεροι έλληνες πια μεγαλώνουμε και κατοικούμε μέσα στο άστυ. Δεν θα μπορούσαμε όμως να το κάνουμε λίγο πιο ανθρώπινο; με μικρές ανάσες ζωής, με πινελιές από πράσινο; Στο χέρι μας είναι. Κι όπως όλα τα όμορφα πράγματα κι αυτό θα ξεκινήσει από τα παιδιά μας, μέσα στα σχολεία τους θα μάθουν να ονειρεύονται ξανά, να ξαναζωγραφίσουν τη γειτονιά τους λίγο πιο... χρωματιστή. Ας τα ακούσουμε κι ας τους δώσουμε την ευκαιρία να αγαπήσουν κι

αυτά την φύση

https://www.youtube.com/watch?v=sBh91y_seMA

Πηγή: kalyterizoi.gr